

AI. INTRODUCCIÓ	2
1 INTRODUCCIÓ	3
1.1 L'ÀMBIT	4
1.2 L'OCUPACIÓ HUMANA	6
1.2.1 EVOLUCIÓ DELS USOS DEL SÒL EN ELS ÚLTIMS ANYS	7
1.3 MEDI NATURAL I PAISATGE DEL SANT LLORENÇ I L'OBAC	9
1.3.1 MEDI NATURAL	9
1.3.2 EL PAISATGE	10
1.4 DADES GENERALS DEL PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC	14
1.4.1 GESTIÓ DEL PARC	14
1.4.2 ELS MUNICIPIS DEL PARC	15
1.4.3 RÈGIM DE PROPIETAT DE LA SUPERFÍCIE DEL PARC NATURAL	15

AI. INTRODUCCIÓ

1 INTRODUCCIÓ

L'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona té la missió de gestionar els 12 espais naturals que formen la Xarxa de Parcs Naturals, entre els que es troba el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. El model de planificació territorial que promou l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona vol garantir l'equilibri del territori, mitjançant tres paràmetres: l'equitat (afavorint la cohesió social), el desenvolupament econòmic (fent el territori més competitiu) i l'ecologia (garantint la qualitat mediambiental).

Dins aquest model, Sant Llorenç del Munt i l'Obac va ser declarat Parc Natural l'any 1.987. Actualment és gestionat per la Diputació de Barcelona segons Pla Especial del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que va ser aprovat el 24 de juliol del 1.972, i revisat i ampliat, en els anys 1.982 i 1.998. Amb les modificacions del pla dutes a terme, l'àrea protegida actual arriba fins a 13.694 ha.

Un dels objectius del Parc Natural és fer compatible les activitats dins del Parc amb la seva conservació, i des de la Diputació s'ha donat un paper important en l'ús públic en tots els Parcs de la seva Xarxa. En els últims anys l'ús social que es realitza dels espais naturals a Catalunya ha anat en augment, i aquest fenomen també s'ha donat en el Parc de Sant Llorenç del Munt. Aquesta situació té importants repercussions, a vegades positives, però també negatives, en la conservació dels espais i, per tant, també les tindrà sobre la seva gestió.

Els canvis en la gestió dels espais natural i en la seva conservació s'han vist ajudats pel declivi del sector primari en el conjunt de Catalunya, que ha portat a la població dels pobles més rurals cap a una cerca de rendes alternatives en el turisme. En la zona del Parc de Sant Llorenç aquesta situació ha afectat sobretot la part nord del Parc de Sant Llorenç.

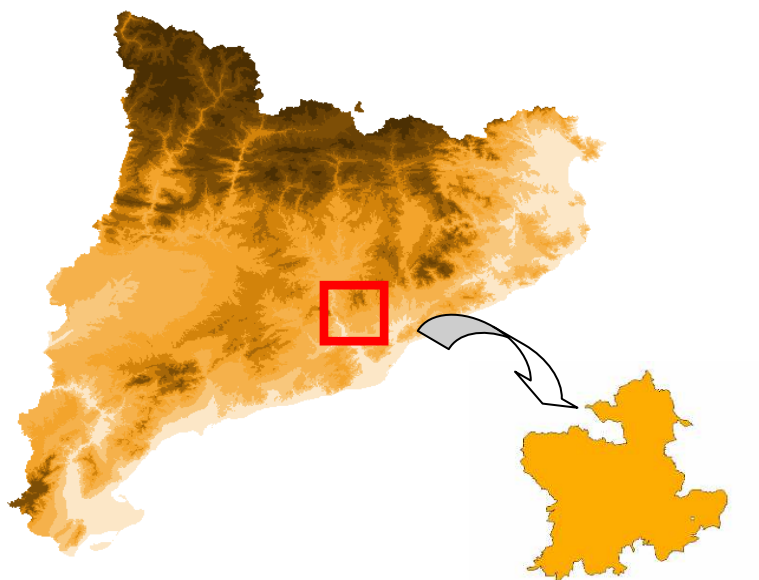
Finalment cal destacar que la Xarxa de Parcs de la Diputació de Barcelona i en concret el Parc de Sant Llorenç tenen programes educatius en funcionament des de fa més de 10 anys i que han dut a terme actuacions per desenvolupar o millorar l'ús públic al llarg dels anys, fomentar la implicació de les poblacions locals, i minimitzar els possibles impactes negatius. Això dona un marc sòlid amb el que enfrontar aquests canvis de gestió de l'ús públic en el Parc.

El present document pretén analitzar els canvis socials que s'han donant en l'ús públic del Parc de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac, analitzar la situació actual, avaluar-la, proposar criteris de gestió i noves actuacions per afrontar els nous reptes.

1.1 L'ÀMBIT

El parc natural es troba a la serralada prelitoral de Catalunya entre el riu Ripoll a l'est, i el riu Llobregat a l'oest. El parc és format per dues serralades que interaccionen en el Coll d'Estenalles i que són les que donen nom a l'espai natural protegit.

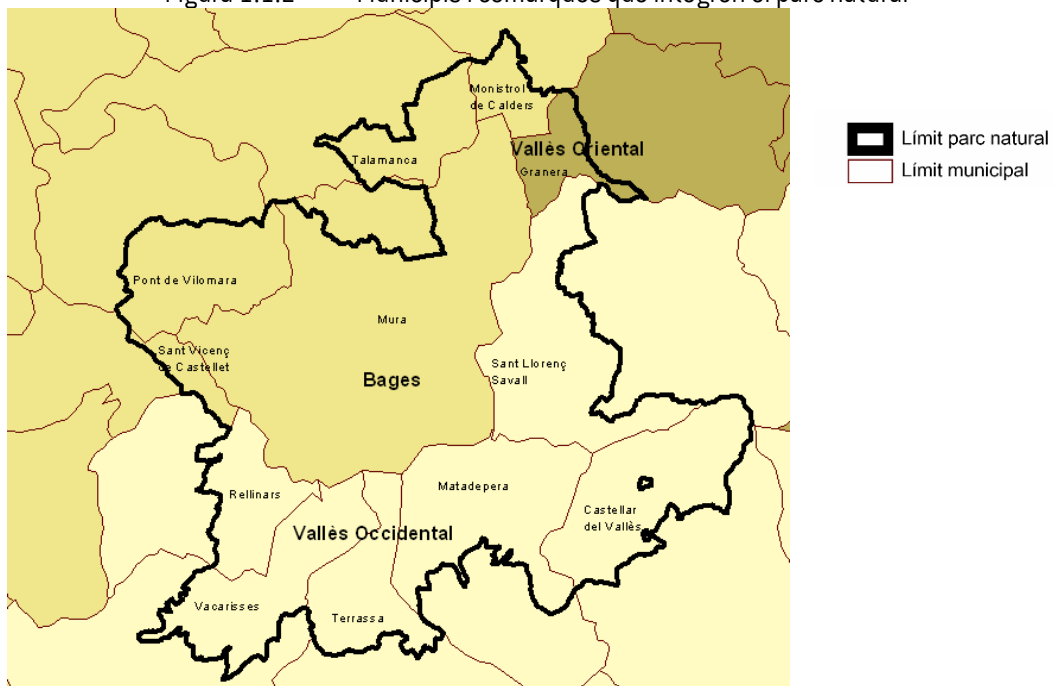
Figura 1.1.1 Ubicació Parc Natural en el context de Catalunya

Font: Elaboració pròpia

L'extensió del parc natural és de 13.963,78 ha, distribuïdes entre 12 municipis pertanyents a les comarques del Vallès Oriental, Vallès Occidental i el Bages. Aquests municipis són: Castellar del Vallès, Granera, Matadepera, Monistrol de Calders, Mura, Pont de Vilomara i Rocafort, Rellinars, Sant Llorenç Savall, Sant Vicenç de Castellet, Talamanca, Terrassa i Vacarisses. En la figura següent es mostra la distribució dels municipis per comarques.

Figura 1.1.2 Municipis i comarques que integren el parc natural

Font: Elaboració pròpia

Si fem la distribució de la superfície del parc per comarques un 49,99% de la superfície forma part del Vallès Occidental, un 47,26% del Bages i un 2,75 % del Vallès Oriental.

1.2 L'OCUPACIÓ HUMANA

L'establiment humà del massís al llarg dels anys és evident per la profusió de coves i balmes construïdes (Els Obits, Mas de la Balma,...) que es troben al llarg de l'extensió del parc natural. Formen part d'aquesta mostra d'elements vinculats amb l'activitat humana les tines, la considerable abundància d'ermites i castells, els pous de glaç, les places carboneres, els molins i els forns presents en tota l'extensió del parc natural i representatius de cada període.

És doncs, considerable el nombre de jaciments trobats en coves i abrics naturals que evidencien l'establiment en el massís de poblats des de la prehistòria. Els jaciments més importants d'aquest període són la Cova del Frare, la Cova de les Ànimes, la Cova del Mal Pas del Puigdoure i el grup de cavernes de la Simanya. Al marge d'aquests jaciments més importants, cal esmentar peces aïllades que s'han anat recollint en diversos punts de la muntanya.

El període de l'edat mitjana va deixar el testimoni més evident de la majoria de nuclis habitats que constitueixen les viles i ciutats actuals. La invasió sarraïna que va tenir lloc al segle VIII fins l'entrada del segle XII, provocà que molta de la població es refugiés a la muntanya aprofitant les coves i balmes existents.

A mesura que es va anar succeint la reconquesta molts dels habitants s'anaren ubicant a les rodalies de monestirs i castells, doncs eren el refugi dels habitants de la zona contra atacs exteriors. D'aquest període és el monestir romànic de Sant Llorenç del Munt (segle XI), que culmina al cim de la Mola. El monestir fou habitat d'una forma continuada per una comunitat de monjos benedictins fins a l'any 1608, encara que com a mínim fins al 1637 hi ha constància de l'existència d'un sacerdot a càrrec del monestir. Durant aquest període el monestir condiciona l'ocupació del massís en la part oriental del massís i l'increment del poblament -especialment masies- es dona en aquests vessants de la muntanya, mentre que altres parts més occidentals (serra de les Pedritxes, Castellsapera, Muronell...) manquen quasi totalment els assentaments humans.

El 30 de març de 1808, tropes invasores franceses de l'exèrcit de Napoleó van destruir gran part del monestir i les seves dependències i en van profanar les sepultures abadals. L'edifici actual, reconstruït entre el final del segle XIX i mitjan segle XX, respecta l'estructura original construïda al segle XI. En tots els anys d'activitat del Monestir la vida al massís hi està directament vinculada.

Amb el començament del feudalisme els castells del massís passaren a ser dominats per comtes, aquests exercien una forta pressió econòmica i social sobre la pagesia que va portar a la rebel·lió de la pagesia contra els senyors feudals, provocant que a principis del segle XVI molts dels masos existents esdevinguin abandonats. Els pagesos que es van mantenir van annexionar les masies abandonades i van ampliar les seves propietats al massís.

Després la Guerra de Successió (segle XVIII) el principat de Catalunya tingué accés al mercat de les colònies americanes i això provocà el desenvolupament de la vinya, per a l'exportació de vins i licors. Això portà a un canvi en el paisatge per tenir un massís dominat per les feixes i la vinya.

És també durant aquest període quan es porten a terme tota una colla d'activitats que han persistit en el massís fins fa relativament poc: la producció de carbó d'alzina (l'Obac, la Mata, etc; foren, en el passat, masos productors de carbó d'alzina), l'obtenció de trementina i colofònia de l'escorça dels pins mitjançant els forn de pega, la preparació de feixos i gavelles de llenya, i els forns de calç. També van tenir importància els pous de glaç, molins fariners, alguna fàbrica de paper o de vidre, ...

Durant la segona meitat del segle XIX, aparegué la malura de la fil·loxera, que va matar totes les vinyes del país. Això significà l'inici de la decadència de molts masos de Sant Llorenç.

Actualment l'activitat agrària que s'estenia al llarg del massís es presenta de forma residual, accentuant el despoblament de les zones de muntanya i l'èxode continuat de la població rural cap a les localitats de la plana. En contraposició a aquest moviment emigratori, durant els darrers anys els vessants del massís s'han vist assetjats per la gran expansió de les urbanitzacions, especialment a la part vallesana i en els municipis de Matadepera, Castellar del Vallès i Sant Llorenç Savall. Aquestes zones residencials han ocupat els falders de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac i s'han enfilat fins als peus de les cingleres. Igualment, durant els anys 70, es van donar diverses iniciatives d'urbanització dins la zona de Parc que van acabar essent aturades, però on avui encara es pot observar part dels treballs d'urbanització.

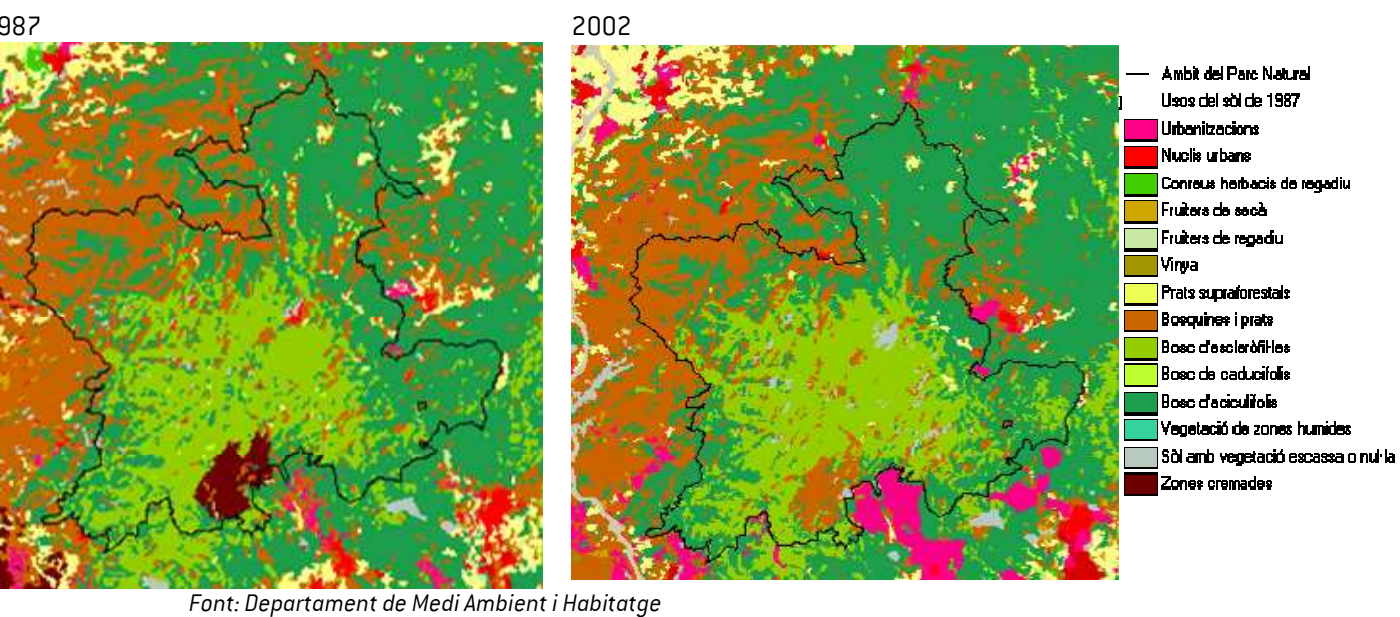
Finalment, en els últims anys, hi ha hagut un augment de l'activitat terciària de restauració en els municipis més immersos en el Parc (Mura i Talamanca).

1.2.1 EVOLUCIÓ DELS USOS DEL SÒL EN ELS ÚLTIMS ANYS

A continuació es presenta el canvi en els usos del sòl a l'àmbit de l'espai natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac des del 1987 fins al 2002. Com es pot observar en les dues figures que es presenten a continuació, durant aquest període, de 15 anys, han augmentat les superfícies de les urbanitzacions al marge dels límits del parc natural i també les zones de sòl amb vegetació escassa o nul·la existents dins l'espai protegit. Pel que fa les zones cremades del 1987 s'han regenerat amb el pas dels anys donant lloc a bosquines i prats. Cal esmentar que en la figura no es mostra l'incendi que va tenir lloc a la zona nord del parc el dia 10 d'agost de l'any 2003 i que va abastar gran part de la massa forestal del Parc en els municipis de Sant Llorenç Savall, Granera i Monistrol de Calders.

La figura dels usos del sòl del 1987 ens mostra la presència d'urbanitzacions dins l'àmbit del parc que han desaparegut al 2002, això és degut a la proliferació d'urbanitzacions il·legals que han passat a estar regulades amb el pas dels anys.

Figura 1.2.1 Evolució usos del sòl

1.3 MEDI NATURAL I PAISATGE DEL SANT LLORENÇ I L'OBAC

Per la caracterització del medi natural de l'espai protegit en el present document s'han contemplat tres factors: geologia, vegetació i la fauna.

1.3.1 MEDI NATURAL

La característica principal del parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac són les grans **formacions rocoses** formades per conglomerat d'origen deltaic, que per acció de factors abiòtics com són la pluja i l'erosió s'han anat modelant i donant el paisatge que trobem en l'actualitat. Aquest es troba dominat pels cingles i canals que es troben en diferents nivells en l'ascensió de la muntanya.

La **vegetació** del parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac presenta diferències en funció de l'estatge altitudinal en que ens trobem. Així doncs, es poden distingir dos estats. Un estatge inferior, d'alzinar amb marfull (*Quercetum ilcis galloprovinciale*), que ocupa una gran part de la superfície, des de la base de les muntanyes fins a 600-800 m d'altitud. En l'actualitat una gran proporció d'aquest estrat es troba cobert per pinedes de pi blanc amb un ric sotabosc arbustiu amb presència de bruc d'hivern (*Erica multiflora*), el romaní (*Rosmarinus officinalis*),...I un estatge d'alzinar muntanyenc (*Quercetum mediterraneo-montanum*) que s'estén des d'aquestes darreres altituds fins als cims. L'aparició de l'alzinar muntanyenc es produeix més amunt o més avall, segons l'exposició. En alguns obacs frescals el bosc d'alzina ja té un caràcter fortament muntanyenc a 500-600 m d'altitud, mentre en els solells les plantes pròpies dels alzinars de terra baixa poden arribar de vegades fins a 1000 m. Allà on l'alzinar ha estat degradat per l'home, i on el poc gruix de terra no permet que l'alzinar s'estengui formant masses denses, prenen importància les pinedes formades per pi blanc (*Pinus halepensis*) acompanyat de pinassa (*Pinus nigra*) i en alguns indrets de pi roig (*Pinus sylvestris*).

Per altra banda, cal destacar la flora pròpia de les zones de roca nua, com la interessant l'*Arenaria Conimbricensis*, que cobreix les codines de milions de gràcils floretes blanques a la primavera o l'*Erodium glandulosum*, mata no gaire freqüent que sovint acompanya les anuals als cims superiors i que probablement en la raça de Sant Llorenç no es troba enlloc més. Al costat d'aquestes poblacions d'espècies principalment anuals, allà on s'ha acumulat una mica de terra, es fan com hem dit, pradells muntanyencs de plantes cespitoses, en les quals es localitzen nombroses espècies poc freqüents. En començar l'estiu la petita nadala groga *Narcissus juncifolius* fa aquests pradells, especialment atractius per als visitants.

La vegetació de cingle es caracteritza per l'associació de *Saxifraga catalaunica* i *Ramonda myconi*. La saxífraga esmentada és un endemisme d'aquest nucli de muntanyes i l'orella d'ós (*Ramonda myconi*), una espècie tropical relictual.

La gran diversitat de paisatges que ofereix el parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac on s'intercalen extenses masses boscoses amb grans monòlits de conglomerats i espectaculars

cingleres ha permès el desenvolupament de gran abundància d'espècies de **fauna**, per trobar-se les característiques òptimes de refugi, aliment i cria, entre d'altres factors.

Entre les diferents espècies vertebrades que trobem al parc destacar el porc senglar (*Sus scrofa*), l'esquirol (*Scirus vulgaris*), el conill (*Oryctolagus cuniculus*), la fagina (*Martes foina*), el gat mesquer (*Genetta genetta*), la guineu (*Vulpes vulpes*) i el toixó (*Meles meles*), entre d'altres...

Les aus representen el grup més nombrós dels vertebrats del massís. Les espècies més comunes són la merla (*Turdus merula*), el tudó (*Columba palumbus*), el gaig (*Garrulus glandarius*), el pit roig (*Erithacus rubecula*) i les mallerengues (*Parus spp.*). Apareixen algunes rapinyaires com l'àliga perdiguera (*Hieraaetus fasciatus*), esparvers i astors (*Accipiter spp.*), i diversos falcònids; així com els excepcionals voltors (*Gyps fulvus*) i l'àliga daurada (*Aquila chrysaetos*), extingits com a nidificants.

També cal remarcar la presència d'algunes parelles de ducs (*Bubo bubo*), que han desaparegut en gran part de centre Europa, mentre que aquí són presents encara en els penyals més feréstecs de les canals.

Per les brolles i pinedes, hi sovintegen la serp verda (*Malpolon monspessulanus*) i la serp blanca (*Elaphe scalaris*). Tampoc no és rar sorprendre, entre els pedregosos careners del parc, l'escurçó (*Vipera latasti*). En moltes de les fonts que es troben a la muntanya, hi creixen larves de la vistosa salamandra (*Salamandra salamandra*), així com capgrossos de diferents espècies de gripaus (*Bufo, Alytes*, etc.).

1.3.2 EL PAISATGE

Segons la definició que estableix el Conveni Europeu del Paisatge (CEP) el paisatge designa una part de territori tal com la percep la població, el caràcter de la qual resulta de l'acció i interacció de factors naturals i/o humans. D'aquesta definició s'extreu que el paisatge és dinàmic i és el resultat d'un conjunt de factors, tant naturals com a "humans" que són difícils de controlar. Però a més de la descripció física en el paisatge intervé l'observador. És a dir, l'espai físic més la percepció donen el paisatge.

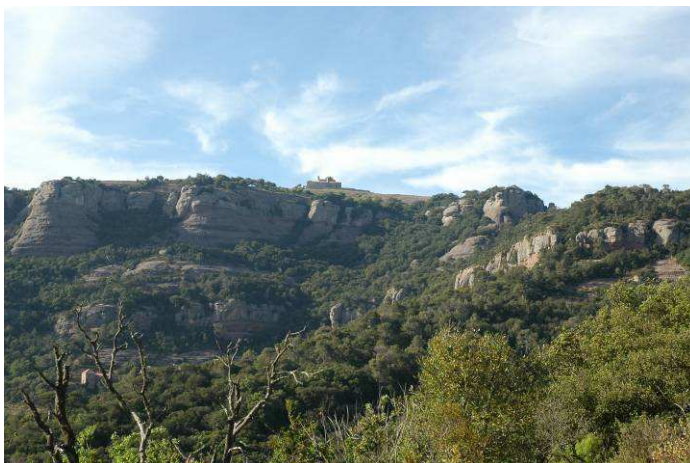
El paisatge conté diversos valors, i a continuació s'exposen els principals per a Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac:

- Ecològic. Valor que integra tot el valor naturals dels hàbitats boscos, els rocams, les coves, i els hàbitats que conté.
- Geogràfic. Espai de referència geogràfica en la plana del Vallès i el Bages.
- Històric. Sant Llorenç ha format part de la història dels municipis més propers i de Catalunya.
- Cultural. Espai que conté monuments d'interès històric i cultural (Monestir de Sant Llorenç, diverses ermites, balnes habitades, pous de glaç,...)
- Social. Zona d'esplai i lleure per als habitants de l'Àrea Metropolitana.
- Productiu. Històricament ha estat una zona agrícola i on s'han explotat els boscos (fusta, carbó,...)

- Identitari. Les poblacions properes se senten altament identificades pel perfil de la muntanya que domina les planes del Vallès i del Bages.
- Religiós. Espai on es troba el Monestir de Sant Llorenç del Munt i diverses ermites (Santa Agnès,...)

Per tant, són múltiples els elements que formen part del paisatge, formacions forestals, flora, fauna, elements geomorfològics, elements històrico-culturals, que formen part dels canvis que s'han succeït en el territori pel pas de l'ocupació humana com són construccions religioses, monuments, tines, forns, pous,... Tots els elements s'integren en el concepte paisatge.

Aquest resultat final del paisatge del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac és ocasionat per la interacció que ha tingut lloc al llarg dels anys de l'activitat humana i els agents biòtics i abiòtics sobre el medi físic. Es caracteritza per les ser escenari de grans cingleres, canals, parets i crestes, amb abundància d'avencs, coves, balms i agulles rogenques, que es complementen amb els boscos mixts de pi i alzina que trobem al llarg de la seva extensió. Aquesta barreja dona l'aspecte característic del Parc, amb una vegetació estratificada amb elements de roca, formant en molts casos balcons que s'uneixen amb les canals més o menys pronunciades.

Imatge de La Mola on es pot observar les estratificacions de roca i vegetació típiques del Massís.

Els dos pics més alts del massís, La Mola (1.104 m) i el Montcau (1.056 m) formen part de les dues carenes que travessen el massís i que s'uneixen transversalment al Coll d'Estenalles. Aquets són els trets diferenciadors que donen la singularitat del paisatge del parc i el tret identitari de les visuals dels observadors des de la Plana del Vallès i el Bages.

La visió d'aquests pics des de les planes formen els perfils característics del massís. Cal destacar el perfil de la Mola contra el Cel, amb el cavall Bernat (des de Sabadell) o la Castellassa (des de Terrassa), que formen la imatge característica de la muntanya que domina des de la comarca del Vallès.

Per altra banda des dels principals pics del Parc es té una gran conca visual, podent-se observar des del Montseny a Montserrat, la serralada de marina, gran part del Pirineu català i en els dies més clars fins i tot Mallorca.

En les zones més baixes els cultius hi són dominants, sobretot a la Vall d'Horta, riera de les Arenes, al riu Ripoll i vall de Santa Agnès, i es poden trobar elements d'antigues explotacions en tot el massís, on s'observen feixes i plantacions de pins.

En el sector més baix l'acció de l'home ha originat profunds canvis. L'accessibilitat des de la plana, els pendents suaus i l'abundància de sòls aptes per al conreu i la proximitat als nuclis urbans han estat la causa de la profunda i variada transformació del paisatge. L'home ha intervingut en les mateixes formes del relleu; la desaparició pràcticament total de la vegetació ha conduït a què la forta agressivitat erosiva de torrents i rieres originen turons de parets verticals i forts encaixaments de la xarxa fluvial. En aquesta zona apareixen urbanitzacions, vegetació ruderal i les conseqüències dels incendis.

L'abundància d'ermites i castells, algunes en runes i altres en millor estat de conservació, són altres elements característics del paisatge de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

El paisatge s'ha anat modelant per l'ocupació humana al llarg dels anys i és en l'actualitat l'escenari de moltes activitats del lleure pels usuaris del parc i d'una forma no tant evident per la fauna i la flora que en formen part.

Taula 1.3.1 Resum de les principals característiques del Paisatge del Parc

Principals components del Paisatge	
Elements del paisatge:	Cingles i canals amb vegetació intercalada formant diferents estrats visuals de roca i arbrat. Xarxa de torrents amb un fort caràcter estacional. En les parts rocoses destaquen les balmes, algunes d'elles construïdes. En les parts baixes es troben camps de conreu amb xarxa de pistes forestals. Destaca el Monestir de Sant Llorenç i les diferents ermites repartides pel Parc, així com masos dispersos. Urbanitzacions en les vores del Parc. Tres vies d'accés principals, carreteres de Terrassa - Rellinars, Terrassa - Talamanca i Sabadell - Monistrol de Calders.
Formes:	La forma del massís és característica del Parc, amb perfils de roca i agulles, les parets.
Característiques:	Els colors característics són els de la roca del conglomerat i la vegetació intercalada. Donant com a resultat una combinació de colors grisos i vermells amb textura arrodonides dels còdols que formen cingleres i el color verd perenne de les alzines i pins.
Estructures:	Hi ha gran diversitat en les estructures vegetals i l'entorn és majoritàriament natural.
Visibilitat	
Conques visuals:	Des dels principals pics es té una gran conca visual, podent-se observar des del Montseny a Montserrat, la serralada de marina, gran part del Pirineu català i en els dies més clars fins i tot Mallorca.

PLA D'ÚS PÚBLIC DEL PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I LA SERRA DE L'OBAC
A. ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ

Principals components del Paisatge	
Principals punts d'observació:	La Mola i el Montcau
Valoració paisatgística	
Valors :	Ecològic. Geogràfic. Històric. Cultural. Social. Productiu. Identitari. Religios.
Fragilitats:	Gran visibilitat Alta freqüentació Fàcil accessibilitat Processos de periurbanització i urbanització en els límits Elevat risc d'incendi

Font: elaboració pròpia

1.4 DADES GENERALS DEL PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC

Sant Llorenç del Munt i l'Obac va ser declarat Parc Natural, segons la Llei d'espais naturals 12/85, a l'any 1.987. És gestionat per la Diputació de Barcelona i l'entitat basa la seva gestió en el document normatiu del Pla Especial del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Aquest document va ser aprovat el 24 de juliol del 1.972, i revisat i ampliat, en els anys 1.982 i 1.998. Amb les modificacions del pla dutes a terme, l'àrea protegida actual arriba fins a 13.694 ha.

Retrocedint en el temps la primera protecció a la Serra es va fer l'any 1.931, quan el Monestir de Sant Llorenç del Munt i l'Obac és declarat monument historicoartístic nacional.

1.4.1 GESTIÓ DEL PARC

A continuació es resumeix la informació més rellevant de la gestió del Parc.

Taula 1.4.1 Principals dades de la gestió del Parc

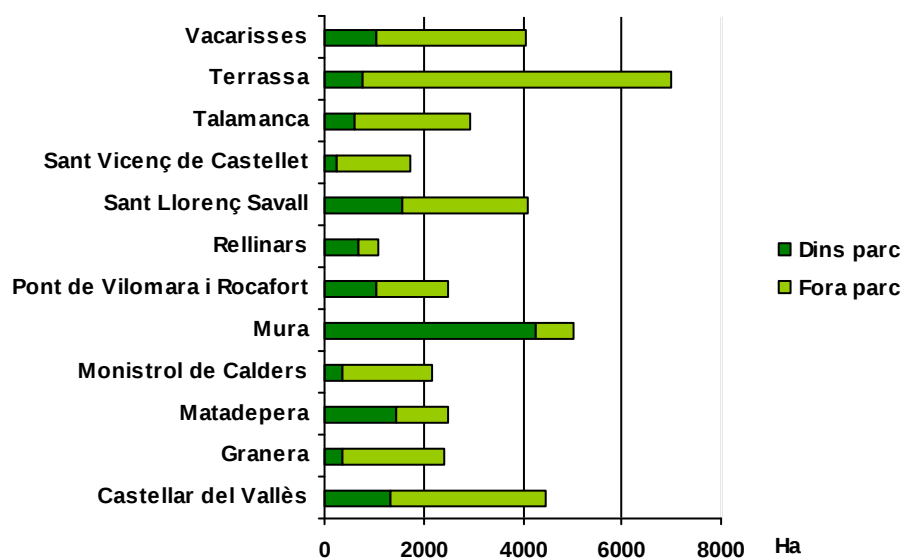
Òrgan gestor	Àrea de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona
Any de declaració	1987
Document rector (any)	Pla Especial de Protecció del Medi Físic i del Paisatge de l'Espai Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac (1972)
Modificacions	1.982 i 1.998
Director del Parc	Àngel Miño Salinas
Oficina del Parc	Carretera de Terrassa a Navarcles, km 14,8, apartat de correus 71, 08230 Matadepera. Tel. 937 433 020

Font: Òrgan gestor del Parc

1.4.2 ELS MUNICIPIS DEL PARC

El Parc conté territori de 12 municipis, la superfície de cada municipi que es troba inclosa dins l'espai natural protegit es presenta de forma gràfica en la figura següent.

Figura 1.4.1 Distribució de la superfície del parc per municipis

Font: Memòria 2004 del parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Mura, Sant Llorenç Savall i Pont de Vilomara i Rocafort són els municipis que més superfície tenen dins el Parc, però en dades relatives són Mura, Rellinars i Matadepera els municipis que presenten un major percentatge de la seva superfície dins del parc. Per contra, Terrassa, Sant Vicenç de Castellet, Monistrol de Calders i Granera són els municipis que presenten una menor superfície dins del l'espai protegit.

1.4.3 RÈGIM DE PROPIETAT DE LA SUPERFÍCIE DEL PARC NATURAL

Pel que fa al règim de la propietat un 40,8 % de la superfície del parc és pública, sent un 36,56 % de la Diputació de Barcelona i un 4,24 % de la Generalitat de Catalunya. La superfície de titularitat privada correspon al 59,2% de la superfície total del parc.

En la següent taula es presenten les finques propietat de la Diputació de Barcelona, que apareixen en la memòria del 2004 del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Taula 1.4.2

Finques propietat de la Diputació de Barcelona

Finca	Edifici	Ús	Municipi	Superfície (ha)
Finques procedents de l'INUR	Els Òbits	Runes de balma obrada	Mura	1705,74
	La Torrota de l'Obac	Monument	Terrassa	
	Pou de Glaç (a l'Obac)	Runes	Vacarisses	
	Ermита de Santa Agnès	Runes-monument	Matadepera	
Coma d'en Vila	Runes	Finca forestal	Mura	188,57
El Dalmau		Finca forestal	Sant Llorenç Savall	146,60
El Daví		Finca forestal	Sant Llorenç Savall	64,16
El Marquet de les Roques	Casa i masoveria	Centre Informació i exposició	Sant Llorenç Savall	58,31
	Resta finca	Finca forestal		
Hostalets del Daví	Runes	Finca forestal	Rellinars	201,39
La Castanyeda	Casa	Tancat	Mura	6,00
La Mata	Coll d'Estenalles	Centre Informació	Mura	240,54
	Casa de la Mata	Magatzem	Mura	
	Oficina	Oficina, taller parc i equipament del personal	Mura	
	Cobert 2	Sala de Reunions i Serveis	Mura	
	Corrals de la Mata	Magatzem	Mura	
	Resta finca	Finca Forestal	Mura	
La Mola	Monestir de Sant Llorenç del Munt i l'Obac	Centre Informació i servis de restauració, sala exposicions i monument	Matadepera	316,31
La Muntada	Casa de la Muntada	Tancada/Finca forestal	Sant Llorenç Savall	141,64
La Vall-les Refardes	Casa de la Vall	Tancada/Finca forestal	Mura	462,46
	Coberts de la Vall	Runes	Mura	
	Casa de Refardes	Tancada/Finca forestal	Mura	
L'Obac	Casa nova de l'Obac	Centre d'informació, cultura, pedagògica	Terrassa	670,26
	L'Obac vell	Runes, visites, monument	Vacarisses	

PLA D'ÚS PÚBLIC DEL PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I LA SERRA DE L'OBAC
A. ANTECEDENTS I CONTEXTUALITZACIÓ

Finca	Edifici	Ús	Municipi	Superfície (ha)
	La Pastora	Serveis de restauració	Vacarisses	
	Coberts de l'Era de la Pastora	Magatzem	Vacarisses	
	El Xalet	Equipament del personal del punt de bombers	Terrassa	
	Casa del Masover	Habitatge i magatzem	Terrassa	
	La Calsina	Runes	Vacarisses	
	Pou de Glaç	Runes	Vacarisses	
Mata-rodona	Mata-rodona	Tancada	Mura	608,0
	L'Espluga	Runes balma obrada	Mura	
Torrent de l'Escaiola	Àrea d'esplai	Àrea d'esplai	Matadepera	13,43
Riera de Nespres	Àrea d'esplai	Àrea d'esplai	Mura	1,79
Antigues Escoles de Mura	Antigues Escoles de Mura	Centre Informació	Mura	Cessió
El Pujol del Llobet		Finca Forestal		104
La Faixeda		Finca Forestal		4,50
Les Arenes	Àrea d'esplai	Àrea d'esplai	Castellar del Vallès	22,66
Can Torres (Baronia)		Finca forestal	Matadepera	49,69

Font: Memòria 2004 del parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac